

Gară de tranzit

Samoila

De unde vine sufletul
Și încotro
Se-ndreaptă,
Bulversând cugetul
Care
Răspuns așteaptă?
Trupu-i gară pentru suflet
Doar atât
Cât o să vreie
Să-l servească
Ca suport
Dac-ar fi în el
Să steie.
Sufletul cântă,
Cugetul râde,
Gara-nflorește
După amiază.
Când trece un tren
Cu vagoanele hâde,
Sufletul gării
Adânc oftează.
Și când,
În sfârșit,
Gara de tranzit
E părăsită,
Sufletul pleacă
Spre altă gară
Unde-l așteaptă,
Ma bine gătită,
O stare de chef,
Bunăoară.